

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 5 (420)
2023. gada
26. marts

Ciešanu un nāves ceļš uz Lieldienu uzvaru

Šajās dienās pārdomājam par notikumiem, kas noveda Jēzu ciest nāvi uz krusta. Saskaņā ar evaņģēliju aprakstiem, Jēzus pirms tam bija runājis par savu upuri, lai sagatavotu savus mācekļus šim lielajam pārbaudījumam. Pēc tam, kad Pēteris bija apliecinājis ticību, Kristus bija atklājis Tēva noslēpumaino plānu: „Cilvēka Dēlam būs daudz jācieš, jābūt vecāko, augsto priesteru un Rakstu zinātāju atmetam, tikt nogalinātam un trešajā dienā augšāmcelties” (Mk 8: 31).

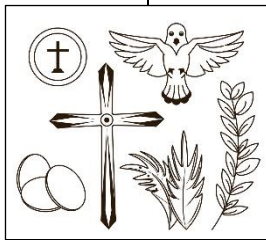
Jēzum bija skaidrs Tēva plāns: ciešanu un nāves ceļš bija nepieciešams. Un ciešanām bija jābūt ne tikai fiziskām, bet arī morālām, par cik viņu noraidīja reliģijas vadītāji, tauta ienīda, mācekļi viņu atstāja.

Krusts nebija nejaušība Jēzus ceļā, bet gan apzināti pieņemts cilvēces atpestīšanas labā, lai atbrīvotu pasauli no grēka. Tēvs vēlējās, lai Dēls uzņemtos grēka seku smagumu. Šis lēmums liek izprast grēka nopietnību, kuru nevar mazināt, jo tā sekas ir tik postošas. Grēku kā pārkāpumu pret Dievu varēja dzēst tikai Cilvēks – Dievs.

Tāpēc Dēls, kas nāca kā Pestītājs, pilnībā uzpurējās Tēvam aiz mīlestības, lai iegūtu cilvēcei grēku atlaišanu un dotu dievišķo dzīvi. Šis upuris notika reiz visu labā un tam ir pestīšanas vērtība visiem cilvēkiem visos laikos un vietās. Šis upuris tiek atjaunots katrā Euharistijā, bet Lielajā ceturtdienā, jo īpaši darot to, ko Kristus darīja Pēdējās vakariņās.

Krusts Jēzum Kristus nebija zaudējums, bet uzvara. Tā ir galīgā uzvara pār ļaunuma spēkiem, pazemīgas mīlestības uzvara pār ienaidu un vardarbību. Tā ir pilnīgas pašatdeves uzvara pār visām egoisma un lepnības izvīrītām prasībām. Tā ir uzvara, kas aicina uz ticību un cerību. „Un kad es tikšu pacelts virs zemes, es visus pievilksu pie sevis” (Jņ 12: 32).

Uzvara atklājas Jēzus augšāmcelšanās. Kad Jēzus paredzēja savas ciešanas un nāvi, viņš tās skatīja augšāmcelšanās perspektīvā. Viņš ne tikai pasludina, ka Cilvēka Dēlam daudz jācieš un jāmirst, bet pievieno, ka ir nepieciešams, lai Cilvēka Dēls celtos augšā trešajā dienā. Jēzus Augšāmcelšanās ir nedalāma no nāves

DIJEKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 26. marts.

Gavēņa 5. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana "Svētais Dievs"

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Mariju

Dzimšanas dienā;

Dziedājums "Rūgtās asaras"

15.00 Sv. Mise Alberta Jodis nodomā

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 27. marts

8.00 Sv. Mise par Siricu Nikolaju

Otrdiena, 28. marts

8.00 Sv. Mise par +Ingusu Vībānu

15.00 Sv. Mise Gaiļezera pansionātā

Trešdiena, 29. marts

8.00 Sv. Mise Ingas nodomā

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 30. marts

8.00 Sv. Mise par Moniku Teteru 90 gadu

Jubilejā

Piektdiena, 31. marts

8.00 Sv. Mise par +Klementīni

Vasiļevsku; Jēzus Sirds litānija

17.30 Krusta ceļš

Sestdiena, 1. aprīlis

Visv. J. Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par Šimanovsku, Petrovu,

Šaicānu un Dortānu ģimenēm;

Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās

Lielās nedēļas rekolekcijas

Pirmdien, otrdien un trešdien

3.-5. aprīlī par tēmu

No Smelertēva garīgo atziņu

krājumiem...

Vada diakons Gunārs

Svētdiena, 2. aprīlis.

Palmu – Pūpolu Kunga ciešanu

svētdiena. Jēzus Sirds godināšana.

Visv. Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise devēja nodomā un Jēzus

Sirds godināšana

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise

Dziedājums „Rūgtās asaras”

Tiek svētīti palmu un pūpolu zari

Svētlietu pasvēte

15.00 Sv. Mise par Olgas veselību

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par draudzi

Kolekte visās Svētajās Misēs tiek vākta

Garīgā semināra uzturēšanai

Pirmdiena, 3. aprīlis.

Draudzes rekolekcijas. /Vada Sv. Jēkaba

katedrāles diakons Gunārs Konstantinovs/

8.00 Sv. Mise par konsekrētām personām

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par Andželu Rozi-Jumiķi

Otrdiena, 4. aprīlis.

Draudzes rekolekcijas.

8.00 Sv. Mise par Uldi Znotiņu un

pr. Bernardu Kublinski un viņu dzimtām

18.00 Dziedājums „Rūgtās asaras”

18.30 Sv. Mise par katedrāles

brīvprātīgajiem

Trešdiena, 5. aprīlis.

Draudzes rekolekcijas.

8.00 Sv. Mise par Viktorijas dzimtu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par Juri Meijeru

Ceturtdiena, 6. aprīlis.

Lielā ceturtdiena.

10.00 Hrizmas Sv. Mise.

Svin V.E. arhibīskaps

18.00 Sv. Mise – Kunga pēdējo vakariņu piemiņas diena. Svin V.E. arhibīskaps

20.00 Sv. Mise angļu valodā

Ticīgie, kuri pieņēma Sv. komūniju bīskapa svinētajā Hrizmas Sv. Misē, drīkst pieņemt Sv. komūniju arī Kunga pēdējo vakariņu piemiņas Sv. Misē vakarā

Piektdiena, 7. aprīlis. Lielā piektdiena.

Kunga ciešanu un nāves piemiņas diena.

Šodien gavēnis ēšanā un atturība no gaļas ēdieniem

11.00 Ekumenisks Krusta ceļš pa Vecrīgas ielām. Sākums pie Sv. Jēkaba katedrāles

15.00 Kunga ciešanu un nāves piemiņas dievkalpojums. Svin V.E. arhibīskaps
Procesija uz „Kristus kapu”

18.00 Dievkalpojums angļu valodā
Pilnas atlaidas par piedalīšanos Krusta adorācijā un Sv. Krusta pagodināšanu Kunga ciešanu dievkalpojuma laikā

Sestdiena, 8. aprīlis. Lielā Sestdiena.

Kunga augšāmcelšanās svētku vigīlija.

Šodien atturība no gaļas ēdieniem nav saistoša

18.00 Sv. Mise. Uguns, ūdens svētīšana
Vada V.E. arhibīskaps. Ēdienu svētīšana
Par Kristībā doto solījumu atjaunošanu Lieldienu vigīlijas laikā pilnas atlaidas.

Svētdiena, 9. aprīlis.

Kunga augšāmcelšanās diena.

Lieli svētki.

8.00 Svinīgs Rezurekcijas – Kristus augšāmcelšanās dievkalpojums un Sv. Mise, vada V.E. arhibīskaps

11.00 Sv. Mise pieaugušajiem un bērniem par Puķīšu dzimtu

16.30 Sv. Mise angļu valodā

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pēc katras Sv. Mises ēdienu pasvētīšana Šodien kolekte tiek vākta diecēzes kūrijas vajadzībām.

**Sveicam Kristus Augšāmcelšanās svētkos!
Sv. Jēkaba katedrāles garīdznieki un kalpotāji**

Pirmdiena, 10. aprīlis.

Lieldienu oktāva. Otrās Lieldienas.

8.00 Sv. Mise

11.00 Galvenā Sv. Mise par Bučinsku dzimtu. *Tieša radiotranslācija.*

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Braunu Antoņinu

Otrdiena, 11. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par Napituhinu un Bazela dzimtu

Trešdiena, 12. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par Dunkeru dzimtu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diak. Gunārs Konstantinovs:

mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore -

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Ceturtdiena, 13.aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Sv. Mise par Rudzātu un Puncuļu dzimtām

Piektdiena, 14.aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par +Solomeju un +Haraldu Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 15.aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par +Moniku

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

17.00 Individuālu aizlūgumu iespēja

18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas

dievkalpojums

Svētdiena, 16.aprīlis.

Lieldienu 2.svētdiena.

Kunga žēlsirdības svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Sandras

Lendorfas dvēseles mieru

Sadraudzība dievnama priekštelpā

15.00 Sv. Mise par Renāru Bertu, Karlīnu,

Maršu, Bertu, Kristiānu, Edgaru, Ilgu-

Annū Gļaudiem, Regīnu Strazdiņu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Ceļš uz Lieldienu uzvaru

(nobeigums no 1.lpp.)

un piešķir nāvei pilnīgu nozīmi. Krusta ceļa galā ir godpilna uzvara.

Ņemot dalību Kristus ciešanās šajā Klusajā nedēļā, atcerēsimies, ka tā noslēdzas ar augšāmcelšanos. Lieldienu godpilnais notikums pārvar visa veida skumjas un ļauj labāk saprast un pieņemt noslēpumaino Dieva plānu, kas, vienojot mūs cieši ar Pestītāja krustu, rosina gūt patiesu garīgu prieku arī mūsu ciešanās un pārbaudījumos.

Grēksūdzes noslēpums

Pirms 50 gadiem – 1973. gada 23. martā Ticības mācības kongregācija atgādināja sakramentālās grēksūdzes noslēpuma saglabāšanu. Atzīmējot šo gadskārtu, pabeidzam publicēt 2019. gada 29.jūnija dokumentu “Iekšējā foruma nozīme un sakramentālā zīmoga neaizskaramība”. Iepriekš tika aprakstīts grēksūdzes sakramentālais zīmogs un iekšējā foruma nozīme.

Tikai „analoģiski” notiekošajam grēksūdzes sakramentā, garīgais tēvs [pie garīgās vadības tā saucamajā “iekšējā forumā”] uzzina atsevišķā ticīgā sirdsapziņu, pateicoties viņa „īpašām” attiecībām ar Kristu, kuras izriet no dzīves svētuma un garīdznieka gadījumā no pašas saņemtās sakrālās kārtas.

Par īpašu konfidencialitāti garīgā vadīšanā liecina likuma apstiprināts nosacījums, ka pie pielaišanas uz ordināciju vai atlaišanas no semināra netiek lūgts viedoklis ne no biktstēva, nedz no garīgā tēva (sal. Can 240,2#). Līdzīgi, kad diecēzē izmeklē svēto lietas, pie liecināšanas aizliegts pielaist ne tikai biktstēvus, aizsargājot sakramentālo zvērestu, bet arī Dieva kalpa garīgos vadītājus, ņemot vērā visu, ko tie uzzinājuši sirdsapziņas forumā ārpus sakramentālās grēksūdzes (sal. 2007 gada 17 maija Instrukcija *Sanctorum Mater* art. 101,2#).

Šo nepieciešamo konfidencialitāti kā „dabisku” garīgais tēvs uztver tādā mērā, kādā mācās atpazīt un „tiek aizkustināts” iepretī brīvības noslēpumam, kas piemīt ticīgajam, kas caur viņu vērsas pie Kristus. Garīgajam tēvam sava misija un dzīve jāsaprot vienīgi Dieva priekšā, kalpojot Viņa godībai, cilvēka un Baznīcas

labumam, kā arī visas pasaules pestīšanas labā.

3) *Komunikācijā ietvertie noslēpumi un citi ierobežojumi*

No iekšējā foruma sakramentā un ārpus tā atšķiras noslēpuma apzīmogotie uzticības dalīšanās veidi, arī tā saucamie „profesionālie noslēpumi,” kuri piemīt noteiktiem cilvēkiem civilā sabiedrībā un visā Baznīcas struktūrā, ņemot vērā īpaši veikto amatu indivīdu un kopienas labā.

Šādi noslēpumi dabiskā likuma ietvaros vienmēr jā saglabā, „izņemot ārkārtējus gadījumus, kad noslēpuma glabāšana var sagādāt lielu ļaunumu personai, kas to uzticējusi, vai personai, kam šis noslēpums uzticēts, vai vēl kādai trešajai personai, tā ka draudošās sekas var novērst, vienīgi atklājot patiesību” (KBK, n. 2491).

Īpašs noslēpuma gadījums ir „pontifikālais noslēpums,” kas saista ar zvērestu pie noteiktu amatu pildīšanas apustuliskā Krēsla labā. Ja noslēpuma zvērests vienmēr saista Dieva priekšā (*coram Deo*) to, kas to pieņēmis, tad ar „pontifikālo noslēpumu” saistītais zvērests galu galā pamatojas ar Baznīcas publisko labumu un dvēseļu pestīšanu. Kā priekšnosacījums tam ir šī labuma pieprasījums dvēseļu pestīšanai, pieņemot, ka arī zem zīmoga neesošo informāciju pareizi skaidrot var un to darīt vajag tikai apustuliskajam Krēslam Romas pāvesta personā, kuru Jēzus iecēlis kā redzamo pamatu ticības vienībai un kopībai visā Baznīcā (sal. *Lumen Gentium*, n. 18).

Attiecībā uz citām publiskām un privātām sakaru jomām visos veidos un izpausmēs, Baznīcas gudrība vienmēr kā

pamatkritēriju norādījusi Jēzus izteikto „zelta likumu”: „kā jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet viņiem” (Lk 6:31). Patiesības izplātei piemīt arī klusums, kad tās meklētājiem nav tiesību to zināt. Tad dzīvē vienmēr jā vadās pēc brāļu mīlestības baušļa, ņemot vērā citu labumu un drošību, cieņu pret privāto dzīvi un kopīgo labumu (sal. KBK, nr 2489).

Brāļu mīlestībā pie patiesības izplātes īpašs pienākums ir dažādā mērā Jēzus mācītā „brāliskā labošana”, kas konkrētos apstākļos pieļauj un prasa atsaukšanos: „Ja tavs brālis pret tevi grēko, tad ej un uzrādi viņa vainu, kad esat divatā; ja viņš tevi klausu, tu savu brāli esi atguvis. Ja viņš tevi neklausu, tad ņem līdzi vēl vienu vai divus, lai no divu vai trīs liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts. Ja viņš tos neklausu, tas saki to Baznīcai” (Mt 18: 15-17).

Sakaru plūsmā, kad informācija „apdedzina” arī daļēji cilvēku dzīves, aizvien no jauna jā apgūst runāšanas spēks, tās konstruktīvais spēks, bet arī postošās iespējas; jābūt modriem, lai neviens nekad nepārkāpj sakramentālo zīmogu. Tāpat lai vienmēr tiktu dedzīgi sargāta nepieciešamā konfidencialitāte, kas saistīta ar Baznīcas kalpošanu, kuras vienīgais apvārsnis ir patiesība un cilvēku visaptverošais labums. Lūgšim no Svētā Gara visai Baznīcai kvēlu mīlestību uz patiesību katrā dzīves jomā un apstākļi; lūgšim viņai spēju to pilnībā saglabāt pie Evaņģēlija sludināšanas katrai būtnei, atvērtību mocekļībai, lai aizsargātu sakramentālā zīmoga neaizskaramību. Tāpat lūgšim arī nepieciešamo apdomību un gudrību jebkādā veidā izvairīties kļūdaini par līdzekli izmantot to informāciju, kas atbilst privātai, sociālai un baznīciskai dzīvei. Lai šāda izmantošana nevēršas pret personas cieņu un pašu

Patiesību, kas ir vienmēr Kristus - Baznīcas Noteicējs un Galva.

Baznīcas Pēteriskais un mariāniskais aspekts īpaši savijas centienos rūpīgi nosargāt sakramentālo zīmogu un ievērot diskrētumu iekšējā forumā ārpus sakramenta, kā arī citos kalpojumos. Līdz ar vēstures beigām Kristus Līgava kopā ar Pēteri sargā „atslēgu varu” institucionālā kalpošanā; Baznīca līdzīgi Visvētajai Marijai glabā „to visu savā sirdī” (Lk 2:51), zinot, ka tajā atstarojas katru cilvēku apgaismojošā gaisma, kas sakrālajā vietā starp personīgo sirdsapziņu un Dievu jāsaglabā, jāaizstāv un jāsargā.

Enciklikai “Miers virs zemes” - 60

1963. gadā 11. aprīlī svētais pāvests Jānis XXIII izdeva encikliku *Pacem in terris*, kas atgādina, ka tā ir dievišķā izcelsme cilvēkam, sabiedrībai, pašai autoritātei, kas liek indivīdiem, ģimenēm, dažādām sociālām grupām un valstīm dzīvot taisnīgās un solidarās attiecībās. Tāpēc visiem jāiestājas par mieru, sekojot Jēzus Kristus piemēram, gan veicinot un praktizējot taisnību patiesībā un mīlestībā, gan iespēju robežās katram sekmējot visaptverošu cilvēka attīstību pēc solidaritātes loģikas. Taisnību un solidaritāti jāīsteno ikdienā. Īsts miers un saskaņa iespējami, darbojoties taisnīgākas, solidarākas sabiedrības labā, pārvarot egoisma, individuālisma veidus, grupu intereses visos līmeņos.

Ja atzīta dievišķā izcelsme cilvēkam, sabiedrībai un pašai autoritātei, tad tiek novērtēta, veicināta un aizsargāta personas vērtība, katra cilvēka cieņa. Būtu jāgarantē ne tikai galvenās civilās

un politiskās tiesības, bet katram jāpiedāvā arī iespēja sekmīgi saņemt būtiskos uztura līdzekļus - ēdienu, ūdeni, mājvietu, veselības aprūpi, izglītību, kā arī iespēju veidot un atbalstīt ģimeni. Šiem mērķiem ir absolūta prioritāte valsts un starptautiskā darbībā, tie arī nosaka labestību. No tiem atkarīgs paliekošs miers visiem. Svarīgi arī ierādīt vietu organizācijām un starpniecības struktūrām, kuri šos mērķus cenšas sasniegt pēc subsidiaritātes loģikas un solidaritātes gaisotnē. Bet vai tiešām tas tā notiek mūsu sabiedrības attīstībā?

Baznīcai nav pienākums sniegt konkrētas norādes sarežģītos jautājumos, kuri bija apspriežami. Ne jau dogmai jānorāda praktiskus risinājumus politiskos, ekonomiskos un sociālos jautājumos, drīzāk jārosina dialogs, ieklausīšanās, pacietība, cieņa pret otru, vaļsirdība, kā arī gatavība pārdomāt savus uzskatus.

Enciklikas pamatprincipi ļauj apspriest pašlaik esošās „jaunās lietas”: neatliekamie izglītības jautājumi, masu mediju ietekme uz sirdsapziņām, pieeja pie zemes resursiem, bioloģisko pētījumu laba un ļauna izmantošana, ieroču sacensība, valsts un starptautiskie drošības mēri. To atgādina globālā ekonomiskā krīze, kas atklāj cieņas trūkumu pret cilvēku un patiesību, ar kādu lēmumus pieņem valdības un pilsoņi. Enciklikas tēmas aptver gan cilvēku sirdīs veidojamo mieru, gan pārdomas par attīstības un darbības modeli visos līmeņos, lai mūsu pasaulē būtu miers. Lai esam gatavi pieņemt šo aicinājumu.

Anžellai Jubileja

Pazīstami cilvēki, ar kuriem var kādu laiku nesatīties, bet viņu garīgo klātbūtni, iejūtību un ieinteresētību sajūst katru brīdi. Tad zini, ka viņi ir līdzās, viņu smalkjūtīgā sirds uztver dzīves konkrēto vajadzību pulsu. Anžella Roze-Jumiķe pieder pie šiem cilvēkiem. Viņa uzrunā daudzus, Dieva mīlestības degsmi iekausē ieklausīšanās, tikšanās un izpalīdzības žestos. Viņa cilvēcīgi un garīgi bagātina, atklājot, paužot un īstenojot Baznīcas mātišķās gādības vaigu, īpaši trūcīgajiem, atstumtajiem un nepieņemtiem.

Jubileja allaž noslēdz kādu dzīves posmu, liek palūkoties atpakaļ, kaut ko labāk izprast, kaut ko pārvērtēt. Anžellas kontā atrodas žēlsirdības un tuvākmīlestības darbi, ne zinātniski atklājumi. Anžellas pastorālo padomu dziļums, roku gādīgums un sirds siltums pelnīti ir daudzu katedrāles draudzes locekļu atzīts. Viņas organizatoriskās prasmes dod cienīgu ieguldījumu draudzes norišu attīstīšanā.

Jau ilgu gadu no dienas dienā viņa veic savu neuzkrītošo darbu bērnodrāzē, kur, ja arī nav audzinātāja, tomēr spēj atstāt mazo bērnu dvēselēs paliekošu pozitīvu, arī kristīgu, piemēru. Negribētos ņemt mutē tādus ierastus vārdus kā "cilvēks savā īstajā vietā," taču attiecībā uz Anžellu šie vārdi būtu ļoti iederīgi. Turklāt grūti arī pateikt ko par kristietī, kurai kalpošana citu labā, godprātība un sirsnība ir kaut kas pats par sevi saprotams. Tā ir bijis ne tikai ilggadīgajā bērnodrāza darba vietā, bet arī katedrālē, kurā Anžella veic Pastorālās padomes koordinātoru, kā arī karitatīvā darba organizēšanas un padomdošanas kalpošanu.

2016. gada 1. maija "Vēstnesītī" jau varējām izlasīt interviju ar Anžellu, kura dalījās ar savu ticības gājumu, mācībām Rīgas Augstākajā Reliģijas Zinātņu Institutā (RARZI), pievienošanos Neokatehumenālajam ceļam un kļūšanu par katedrāles "Caritas" brīvprātīgo darba koordinatori. Šoreiz gribētos zināt, kā pa šiem gadiem izvērsusies katedrāles Caritas darbība?

Katedrāles Caritas grupa rūpējas par 50 trūkūmcietējiem. "Caritas" grupas brīvprātīgie saliek produktu pakas, higiēnas preces, piemeklē nepieciešamās drēbes un apavus. Cilvēkiem slimībā un gulošiem brīvprātīgie pakas nogādā uz mājām. Brīvprātīgie apciemo seniorus, vientuļos un atbalsta cilvēkus krīzes situācijās.

Tāpat brīvprātīgie konsultē trūkūmcietējus pastorālajos, sociālajos, juridiskajos un sadzīves jautājumos. Organizējam sadraudzības pasākumus ar kopā būšanu, kopīgu maltīti, mākslinieku priekšnesumiem, Dieva slavēšanu un pielūgsmi, lūgšanām un dalīšanos savā pieredzē.

Notiek sadarbība ar labdarības iestādēm un labdariem. Daudz kas ir nepieciešams mūsu nabadzīgajiem cilvēkiem: jāturpina atbalstīt zobārstniecības pakalpojumu saņemšanu, juridiskās un sociālās konsultācijas, kultūras pasākumus, pastorālo kalpošanu, iekļaujot nabadzīgos Baznīcas kopīgajā ceļā. Mēs esam aicināti atklāt viņos Kristu, atbalstīt viņus, būt ar viņiem sadraudzībā.

Vēstnesītis 2017. gada 17. decembrī informēja par pastorālās padomes izveidošanos pie katedrāles. Kā varētu

raksturot tās darbību šajos aizgājušajos gados?

Pastorālā padome koordinē pastorālo kalpošanu, kultūras pasākumus, finansīalos jautājumus. Pastorālā padome izskata Svētā Jēkaba katedrāles draudzes vajadzības un kopīgi tās risina. Mēs kopīgi lūdzamies, lasām Dieva Vārdu, pateicamies un slavējam Dievu.

Kā varētu raksturot katedrāles draudzes dzīvi un pastorālos izaicinājumus pandēmijas laikā un tagad?

Svētā Jēkaba katedrāle sarežģītos apstākļos visu pandēmijas laiku svinēja Svētās Mises, cilvēki varēja nākt un pieņemt Kristus Miesu un Asinis, atgriezties pie Tēva, saņemt atbalstu un stiprinājumu ciešanās un pārbaudījumos, daudzi draudzes locekļi piedalījās Sv. Misē attālināti, bet šajā laikā īpaši varēja novērtēt Svētā Gara vadību, Dieva Vārdu, Sakramentu, Svēto Misi, Baznīcu, draudzi un mūsu kopību.

Draudzes cilvēkiem bija daudz pārbaudījumu pandēmijas laikā, un Dievs deva spēku cīnīties ar slimību, atlaišanu no darba, izolētību, daudziem pieņemtiem ierobežojumiem, ar bailēm no infekcijas. Vēl lielākas ciešanas bija tiem, kuru tuvinieki bija aizsaukti Mūžībā, kad viņi nevarēja būt kopā ar saviem mīļajiem

Tagad pēc pandēmijas mēs esam aicināti atgriezties Baznīcā, draudzes kopībā, iziet no savām mājām, vientulības, atbalstīt, uz klausīt draudzes locekļus un cilvēkus, kuri ienāk Baznīcā, būt kā žēlsirdīgais Tēvs, kurš sagaida savu dēlu, būt viesmīļīgiem, redzēt katrā Kristu, lai mēs būtu vienoti Viņā.

Kas dod spēku un izturību kalpot dāsnī un ar kristīgu prieku?

Pateicos Dievam par visām žēlastībām manā dzīvē, Svētajam Garam lūzdu vadību, mani stiprina un iepriecina Svētā Mise, lūgšana, Dieva Vārds, Sakramenti, Baznīca, kopiena, draudze, svētceļojumi un kalpošana.

Apsveicot apaļajā dzīves jubilejā, novēlam daudz Dieva žēlastību, labu gara un miesas veselību, sekmes kalpošanā cilvēkiem.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un

atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com